

BAYRAMLAŞMA

Kurban bayramının ikinci günü 12 Ağustos 2019 Pazartesi günü, Haseki Millet Caddesi No:36'da bulunan Yüce Diriliş Partisi İstanbul il merkezinde, partimiz mensupları ve bayramlaşmaya gelen tüm yurttaşlarımızla bayramlaşma yapılmıştır. Bayram dolayısıyla "Kurban Bayramı Kutlaması" başlıklı bir bildirimiz yayınlanmıştır. Bildiri metni aşağıdadır. Genel Başkanımız Sezai Karakoç bayramlaşma sırasında bir konuşma yapmıştır. Bu konuşmanın videosu ve metni aşağıdadır.

KURBAN BAYRAMI KUTLAMASI

İstanbul, 13 Ağustos 2019

Daha önce de her vesileyle dediğimiz gibi, Hâc, İslâm'ın temellerinden biri. Anlamı ve sonuçlarıyla başlı başına bir mesajdır İslâm'ın her yıl bütün insanlığa.

Allah'ın buyruklarını yerine getiren bilinçli mümin, imkânları elveriyorsa, ömründe en az bir defa belirlenmiş günlerde hac için Mekke'ye gidecek ve Allah'ın Evi olan Kâbe'yi ziyaret edecektir.

Bu günlerde müminler, Allah rızası için kurban vazifelerini de yerine getireceklerdir.

Mekke'de ve dünyanın her yerinde müslümanlar birbirlerini Kurban Bayramı dolayısıyla kutlayacaklardır.

Geçmişini hatırlama, birbirini tanıma, yardımlaşma ve dayanışma, bu bayram vesilesiyle nail olduğumuz ilâhî lütuflardır.

Asla unutmamız gereken ise, memleketleri istilâya uğramış müslümanların yürek yakan durumlarıdır.

Onların bağımsızlıklarına ve özgürlüklerine kavuşması için

bütün müslümanların ellerinden geleni yapmaları boyunlarının borcudur.

Müslümanların çağımızdaki dağınıklıkları ve sahipsizliklerinin giderilmesi için, İSLÂM MİLLETİ, İSLÂM ÜLKESİ, İSLÂM DEVLETİ ve İSLÂM MEDENİYETİ kavramlarının en geniş, en kapsamlı anlamlarıyla işler hale getirilerek, BÜYÜK İSLÂM BİRLİĞİ'nin kurulması ideali, ruhlarda diriltilmeli ve bu idealin gerçekleştirilmesi için de ne gerekiyorsa yapılmalıdır.

İSLÂM dünyasının kurtuluşu bu atılımla mümkündür. Aksi, esaret ve köleliktir.

İslâm Âlemi'nin başına gelen küçük ve büyük bütün felâketlerin temelinde, İslâm Milleti ve Ülkesi'nin her meselesini çözecek Büyük Devlet'ten mahrum olmamız gerçeğinin yatmakta olduğu görülmektedir. Bunun da kökünde, İslâm'ı eksik anlama bulunmaktadır.

Atalarımız, baştan beri bu gerçeğin farkında ve bilincinde olarak Büyük Devlet kurmuş ve ne pahasına olursa olsun bunu 20. Milâdî yüzyıla kadar yaşatmışlardır.

Yüz yıldır ondan mahrumuz. Ve bütün mahrumiyetlerimizin kaynağı da budur.

Şunu iyice bilelim ki, zaten olan her felâket, dağılma, yıkılış ve çöküş, kendi diliyle, bunu söylüyor, İslâm, sadece bir inanış mensupluğu değil, bir hayat tarzı, bir medeniyet yaşantısı ve bir varoluş düşüncesi sahipliğidir.

Bütün derinliği, genişliği, yüksekliği ve bütün boyutlarıyla İslâm'ı yaşamak için BÜYÜK DİRİLİŞ ATILIMI'nı gerçekleştirmek üzere elinden geleni yapmak, her müslümanın ölüm kalım borcudur.

Tüm İSLÂM MİLLETİ VE ÜLKESİ'nin Kurban Bayramı'nı bu düşüncelerin ve duyguların ışığında kutlarken, hâc ve kurbanlarımızın kabulünü ve müslümanların her türlü âfet,

felâket, zarar ve kayıptan korunmasını, Allah'tan, can ve gönülden ve içten dualarımızla dileriz.

YÜCE DİRİLİŞ PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

Sezai KARAKOÇ

KURBAN BAYRAMI KONUŞMASI

[Konuşmayı izlemek için tıklayınız.->](#)

İstanbul, 12 Ağustos 2019

Bayramımız mübarek olsun ve kıyamete kadar da bayramlarımızı biz müslümanlar bağımsız, hür ve boynumuz eğik değil, dik olarak kutlamayı Allah bize nasip eylesin.

Tek kudret sahibi, tek kimseye muhtaç olmayan ve tek başına var olan Allah' tır.

Biz insanlar ve diğer yaratıklar, her varlık, her şey kendisine verilmiş bir kaderle, kendine tayin edilmiş bir hayat ve bir ölümlle yaşar. Kendisi tayin etmez onu. Onu tayin eden, işte Allah'tır.

Bu sebeple herşeyden önce bir İslâm toprağında dünyaya geldiğimize hamedelim, şükredelim. Bu bize bir mazhariyettir, Allah'ın bize bir lûtfu, İslâm toprağında meydana gelmek, bir müslüman anadan babadan doğmak, bunlar Allah'ın çok büyük lûtfudur. Bize verilmiş, niye başkasına verilmemiş? Bunu sormaya kimsenin kudreti yoktur. İşte burada asıl önemli olan konu. Sen kendin seçip te gelmedin, sana bu verildi. Ve ondan sonra da, her türlü bizi yoldan çıkarmaya çalıştılar, yanlışlıklar yapılarak yön verilmek istendi, fakat biz buna rağmen müslüman kaldık, müslüman kalıyoruz ve inşaallah ölünceye kadar da müslüman kalacağız. Bu da bize Allah'ın büyük bir lûtfudur. Bizim ufak bir, yanlış bir mantıkla

ayağımız kayabilirdi. Bunun için de ortada çok çalışmalar var. Onun için Allah'a bu Kurban Bayramı günü öncelikle, bir müslüman olduğumuz için, müslüman toprağında dünyaya geldiğimiz için, Müslüman anne babadan geldiğimiz için ve mslmanlığımızı bütün gücümüzle devam ettirmeye çalıştığımız için öncelikle Allah'a hamd edelim.

Unutmayalım, çünkü bu şekilde ayağı kaymışlar bizim için çok büyük kayıptır ve onların işi yine Allah'a kalmıştır. Tekrar Allah onları kaldıracabilir, tekrar kurtarabilir, son nefeste bile kurtarabilir.

Bu türlü, bu nimetleri saymakla bitiremeyiz. Bundan ibaret değil bize verilen, Bayram namazını kıldık, Bayram namazı yine Allah'ın bir ltfudur. Hep biraraya geldik biz müslümanlar, birlikte namaz kıldık. Ve bütün bu Kurban bayramının ana, esas hedefi Hac'tır. Hac, yine biz müslümanlara Allah'ın bir ltfudur.

Nedir Hac? Allah'ın Evi olarak yapılmış Kâbe'yi gidip ziyaret ediyoruz, onu yapan peygamberi, onun başından geçenleri, ondan sonra İslâm'ın nasıl geldiği, Peygamber efendimiz, Ashab, Mekke, Medine, onları görüyoruz. Onlarla bütün bir İslâm tarihini yaşayarak dönüyoruz. Orada hiç tanımadığımız müslümanlarla hep kucaklaşıyoruz, buluşuyoruz, görüşüyoruz, dertlerimizi paylaşıyoruz. Hac yine müslümanlara Allah'ın ltfettiği büyük bir iyilik, büyük bir imkn ve büyük bir güçtür. Eğer biz bunu hakkiyle kullansak, müslümanları yenecek kuvvet yoktur. Hacca giderken yine sadece Mekke'yi, Medine'yi görmüyoruz, Kudüs'e uğranıyor, şam, Bağdat, herkes bir taraftan geliyor, birbirleriyle buluşuyorlar.

Bunlar, şimdi, her zaman tekrar edildiği için, sıradan bir olay gibi geliyor. Aslında bunların hepsi mucize, hepsi harikadır, her an bir harikayla yaşıyoruz. Hac, Zekat, Namaz, hani namazdan sonra tesbih yaparız, 33 Sübhanallah, 33 Elhamdulillah, 33 te Allahuekber deriz. Aslında bunu düşündüğünüz zaman, niçin Sübhanallah diyoruz? Çünkü işte

Allah bu kâinatı yaratmış, insanları, varlığı, bunu görünce gözler, hayrete düşüyoruz, hayranlık duyuyoruz, onun için “Sübhanallah” diyoruz. Ondan sonra bize verdiği nimetlere bakıyoruz, sayısız nimetler, maddî ve manevi nimetleri görünce “Elhamdulillah” diyoruz. Ondan sonra orada durmuyor, kalmıyor, bu maddî, manevi, dünyevi nimetlerden ibaret değil, ondan sonra bize namaz, hac, zekât, kardeşlik, birbirimize sarılmak, şehitlik, bunlar verildiği için de “Allahuekber” diyoruz.

Bunun gibi, her an müslümanlık işte böyle, bu dünyada bile bu kadar harika, mucizevi bir hayatı yaşamak olduğuna göre, bir de düşünürsek, âhiret nedir? Dünya onun yanında bir hiç olarak kabul edildiğine göre, işte âhiretteki nimetleri, Allah’ın bize lütfedeceği nimetleri ve mucizeleri, ebedî mucizeleri düşünmemiz mümkün değil, tasavvur etmemiz mümkün değil. Ancak dünyadaki bu örneklerden, muhakemeye onu az çok tahayyül edebiliriz.

İşte müslümanlık, bu kadar güçlü, bu kadar doğru, bu kadar hakikata sahip ve bu kadar akli selim, sağduyulu bir temele dayalı olduğu halde, bugün müslümanlar ne yazık ki, dağınık ve her biri bir nevi bir rüzgâra kapılmış ve daha çok yabancıların etkisinde, onlarla birlikte olmak zorunluluğunda duyarak kendilerini, müslümanlar ne yazık ki, bugün çok acı bir kıyım içindeler. Bugün Afganistan’ın başına gelen, Libya’nın başına gelen, Yemen’in başına gelen, Suriye’nin, Irak’ın, kısacası tüm müslümanların başına gelenleri düşünelim. İslâm âlemi, düşmanların oyununa gelmiş, halklar birbirlerini kırıp durmadalar. Bunu çözemedik. Yüz yıldır İslâm âleminin en büyük problemi bu.

Evet, imân temeldir, islâm, her bir ferдин namazı, orucu, bunlar temeldir. Ancak, bunları icra edebilmemiz, hakkiyle yerine getirebilmemiz için önce hür ve bağımsız olmamız gerekir. Avrupa’da ezanı okutturmuyor, câmiini bilmem nasıl yapıyorsun, belli değil. Aynı şeyleri bugün Doğu Türkistan’da da fazlasıyla Çin uyguluyor. Okutmuyor ezânı, müslümanlara işkencenin her türlüünü yapıyorlar. Peki, Doğu Türkistan’daki

müslümanlar buna lââyık mıydı, lââyık mıdırlar? Değildiler, değildirler. Bizler lââyık olabiliriz. Bakın, ben size ağır bir şey söylüyorum. Bizler, müslüman ülkeler buna lââyık olabiliriz, fakat iki müslüman halk lââyık değiller. Biri Doğu Türkistan, diğeri Afganistan. Bu iki ülke, nüfusları az oldukları halde, bağımsız olmak için, dinlerini korumak için, en büyük kahramanlıkları gösterip, onlarca yıl, yirmi yıl, otuz yıl, elli yıl çarpıştılar. Çinlilerle, ruslarla çarpıştılar, Doğu Türkistanlılar. Afganlılar, ingilizlerle çarpıştı, ruslarla çarpıştı, şimdi de amerikalılarla çarpışıyor. Yani başlarına gelenlere lââyık değiller. Peki neden buna uğradılar? Bunun suçlusu değiller, sonuna kadar her biri tam bir kahraman olarak çarpıştı.

Bu kahraman halkların başına gelenin suçlusu biziz. Bütün müslümanlar suçludur, Doğu Türkistan'ın başına gelenden, Doğu Türkistanlıların hiçbir suçu yok, onların hepsi ölürse şehit olmuş sayılırlar. Allah, onların mükâfatını verir. Fakat suçlu biziz, Afganistan'ın başına gelenden suçlu biziz, öbür yerleri söylemiyorum, Suriye'nin Irak'ın başına gelenlerden, bizim başımıza gelenlerden kendimiz suçluyuz. Fakat, Doğu Türkistan ve Afganistan suçsuz; çektikleri hep maalesef müslümanların hataları yüzünden. İran, Afganistan'a "bana katıl, benim ol", Pâkistan, "benim ol" dedi, öbürleri sahip çıkmadılar. Küçük ülkeler ya! Sonunda, işte onlara göz diktiler. Afganlılar ilkin ingilizlerle, sonra ruslarla on yıl çarpıştılar, yenilmediler. Fakat şimdi de amerikalılarla çarpışıyorlar. Suçlu kim? Biziz.

Demek ki, müslümanların toplum halinde veya toplu, ümmet olarak bir suçları olursa bundan yalnız suçlu müslümanlar zarar görmez, aynı zamanda hiç suçu olmayan müslüman da zarar görür. Bu neye benzer? Bir aile düşünün, çocukları var, ona bakmazsa, onu korumazsa, o çocuğun bir suçu yok onda, aç kalır, hasta olur, ölür falan. Çocuğun bir suçu var mı? Yok. Ama onun anne babası suçludur. Tıpkı bunun gibi, küçük ülke olduğu için, Doğu Türkistan, Afganistan, Filistin bunlar,

çocukları gibidir, Ümmetin. Korunmaları lâzımdır, korumadık, onları kaybediyoruz, çocuklarımızı, kardeşlerimizi kaybediyoruz.

Türklerin müslüman olduğu ilk yer işte Doğu Türkistan, bunun gibi Afganistan yine Selçukluların müslüman şehirler inşa ettiği yerler. Bunlar dünyada paha biçilmez yerler, bir medeniyetin eserleri, işte onları yok ediyorlar. Doğu, Batı ikisi beraber yok ediyor, biri Çin biri Amerika, Avrupa da yardımcı oluyor onlara. Ama kim suçlu? Bütün müslümanlar suçlu. Bu suçun da cezasını maalesef çekeceğiz, çünkü her suçun bir cezası vardır bu dünyada, öbür dünyada zaten çekeceğiz. Bu dünyada da maalesef kendimizi toparlamazsak, İslâm âlemi kendini en kısa zamanda toparlayıp, ayağa kalkmazsa, biz de teker teker cezamızı çekeceğiz. Onlar suçsuzken bunlara uğradılar, biz suçluyken elbette cezamızı çekeriz.

Onun için her birimize düşen vazife öncelikle, tabii bir kişi olarak müslümanlığı öğrenmek, yaşamak, bu yetmez, sadece bu yetmez. Toplum olarak, bütün müslümanlar olarak, İslâmı yaşamamız lâzım ve medeniyet olarak İslâmı yaşamamız lâzım. Çünkü: medeniyet olmazsa kendini koruyamıyorsun. Maddî ve manevî medeniyetle ülkeler korunur, insanlar korunur, inançlar korunur, şeref, namus, haysiyet korunur. Evvelden medeniyetimiz neydi, şimdi nerededir, ne olmalıdır? Bizim sadece kişiler olarak vazifelerimiz yetmez, toplumumuzun da müslüman olması lazım, toplumun müslüman olması yetmez bütün İslâm ülkelerinin İslâm medeniyetini yeniden yaşamaları lazım, bunun için elbette bir devlet gücü de olması lazım. Çünkü bugün dünya büyük devletlerin, hele günümüz teknik gücünü de düşününce, elinde kalmış. Eğer birbirlerinden çekinmeseler, bütün dünyayı istilâ edecekler ve son damlasına kadar onu sömürmeye çalışacaklar. Onun için uyanmamız lâzım, müslümanların uyanması lâzım.

Uyanma dediğim budur. Yani bütün müslümanlar hepsi kardeştir, bütün İslâm ülkesi hepsi hepimizindir. Bu sınırlar falan gelip

geçicidir, bunlar nisbîdir. Mutlak olan şey, bütün müslümanların yaşadığı yer hepimizin vatanıdır, yurdudur ve hepimizin ülkesidir. İslâm ülkesi, ona sahip çıkmamız lazım. Ta Çin'den, Doğu Türkistan'dan Avrupa'nın ortasına kadar ve yukarıda Kazan'a kadar, güneyde de gidebildiğimiz yere kadar. Bu bizim ülkemizdir. Bu ülke hepimizindir. Bunun için sınırlar geçicidir. Az bir kontrolle müslümanlar her yere girebilmeli, hepsi heryerin vatandaşı olabilmeli, her yerde çalışabilmeli. Heryer müslümanların ülkesi, yalnızca doğduğu yer değil. İkinci sahip çıkacağımız kavram, İslâm Milleti. Evet, ırklar vardır, dillerden dolayı farklılıklar vardır, evet ırkımız, boyumuz, soyumuz farklı olabilir. Ama milletimiz tektir: İslâm Milleti.

Kur'an-ı Kerim'de Millet kelimesi hiç bir zaman bir ırka tekabül etmez, bir inanca tekabül eder; o inanç, islâm inancıdır. İslâm inancına sahip herkes aynı millettendir; islâm milletinden. İbrahim Milleti dediği zaman, Hz. İbrahim'in inancına sahip olanların topluluğuydu; fakat, toplum büyüdü, gelişti, İslâm milletleri oldu.

Onun için, Kur'an-ı Kerim der ki: İbrahim için, yahudiler, o bir yahudiydi; hıristiyanlar, o bir hıristiyandı derler. Hayır, İbrahim, ne bir yahudi, ne de bir hıristiyandı, o bir müslümandı. Neden müslümandı diyor? Çünkü: tevhid inancı var. Onlar tevhid inancını kaybettiği için Hz. İbrahim'den uzaklaştılar. İbrahim Milleti dediğinde, soyundan gelenler değil, ona inananlardır kastedilen. Ona inananlar büyüdüler, büyüdüler işte İslâm Milleti oldular. O bakımdan, o bir müslümandı, deniyor. Kur'an-ı Kerim'de bu böyle açıkça söyleniyor.

Onun için, işin aslını bilmeyenler, ibrahimî dinler gibi lâflar ediyorlar, bunlar yanlış sözlerdir, islâm'a uymaz. İbrahim'in dini islâmdır, tevhid dinidir. Din, gelişmiş, son tekâmülünü islâm'da bularak tamamlanmıştır. İbrahimî dinler diye bir şey yoktur, bir tek din vardır, o din islâmdır.

Öbürleri, dinin bozulmuş uzantılarıdır. Yahudilerinki ırk olayıdır. Hıristiyanlarınki de romalılıktan beri kendi şahsi egoizmleri, yani avrupalılık, batılılık diye bir şey. Batıya hâkim olanlar, yahudiliği de, hıristiyanlığı da kullanırlar. Bu bakımlardan biz bu takım terimlere takılmamalıyız. Bir tek din var, o da islâm dinidir, diğerleri dinden sapmalardır. Ona bakarsanız, doğudakiler de öyledir. Yani, konfüçyüs dini, buda dini falan, onlar da bugün din diye anılıyor. Aslında, bunların hepsi, temelde tevhid dininden sapmalardır. Dini bırakıp şahıslara kapılma, saplanmalardır.

İnsanoğlunun, diyelim, en çok ayağının kaydığı yer, önderlere verdiği değerın bir nevi abartılmasıdır. Eski yunan tanrıları, mitolojik kahramanlar, aslında insanlardır, onları tanrılaştırmışlardır. Zeus ve benzerlerinin hepsi, bir kadınla evlenir güya, ondan tekrar tanrı çocukları doğar. Hıristiyanlık, Hz. İsa'yı tanrılaştırdıkları için, tevhid dininin bozulup başka bir hale getirilmesinden doğmuştur. Yahudiler, kendi ırklarını üstün ırk, Allah'ın seçtiği kavim olarak tanımlarlar. Diğer insanlar köledir. Allah'ın tek kavmi var, o da kendileridir, diğer bütün insanlar onların kölesidir, onlara göre.

Halbuki, hiç bir zaman, ne Hz. İbrahim, ne Hz. Musa, ne de Hz. İsa böyle bir şey söylemiştir, ne de söyler. Onlar tevhid üzeredir. Âlimlerimizin, bilginlerimizin, arkeoloğundan tutun da bilmem nesine kadar hepsinin, tarihçilerin gece gündüz çalışıp bunu ispat etmesi lâzım. Geçmişe doğru nasıl saptırıldığını, dinin ne hallere getirildiğini, âlimler, bilginler yetiştirip, araştırıp, ispat etmemiz lâzım, bütün insanlara anlatmamız lâzım.

Bütün bunlardan sorumlu olan aydınlardır, halklar değil. Şimdi bazıları bizim için yazıyorlar, efendim, biz batı karşıtıymışız, batı reddiyecisiymişiz. Hayır efendim, biz ne batının, ne doğunun ne karşıtı ne de reddiyecisiyiz, ne de tasdikcisiyiz. Biz kendi özümüze dönmüşüz, biz müslümanız, biz doğruya da, batıya da isteriz ki sulh gelsin, doğruluk gelsin,

iyilik gelsin, insanlar hepsi iyi yaşasın. Kimseye düşman değiliz. Halklara falan. Ancak gelip de saldırı yapan, ülkelerimizi birbirine katan onların siyasetçileri ve önderleridir. Yoksa, biz biliyoruz, Avrupa'daki halklar da aslında kendi halinde yaşar, fakat onları kullanırlar. Amerika'da da öyledir. Her yerde öyledir. Halklara karşı bir tutumumuz yok. Bizim hiçbir ırka karşı olarak da olumsuz bir tavrımız yok. Hiç kimseye de düşman değiliz.

Biz istiyoruz ki, müslümanlar birleşsin, kendi ülkelerini, medeniyetlerini geliştirsinler ve kendi ülkelerini kurtarsınlar. Ondan sonra da doğuyu ve batıyı da. Çünkü ilerde çarpışacak bunlar ve bütün dünyayı mahvedecekler. Doğu ve batı çarpışması zaten kendi kitaplarında da yazılı. Bunlar, ona hazırlanıyorlar hep. Halbuki buna meydan vermemek lâzım. Dünya mahvolur, kimse kalmaz. Bunun da yine mesulü biz oluruz. Onun için, önce kendimizi kurtarmak, ondan sonra da, doğuyu da, batıyı da kurtarmak zorundayız.

Hani, Kur'an-ı Kerim'de de var, Zülkarneyn Sûresinde. Zülkarneyn, güneşin doğduğu yere gitti, oradaki halka: "Siz burada durun" dedi, sonra güneşin battığı yere gitti, oradakilere: "Siz de durun" dedi.

Bir nevi bugün de aynı durumu yaşıyoruz. O belki daha küçük bir alanda yaptı bunu. Onu müfessirler tartışıyorlar. Fakat bir örnektir. Bugün müslümanlar tekrar kendine gelip, aynı Zülkarneyn gibi, doğuya gidip "dur" diyecek, batıya da gidip "dur" diyecek. Ondan sonra da dünyaya sulh, sükûn gelecek ve islâm bütün dünyaya hâkim olduktan sonra, Allah'ın bize lûtfettiği zaman kadar da yaşadıktan sonra öbür dünyaya intikal edeceğiz. Bu, bütün bunlar olmadan da kıyamet kopmayacak.

Onu da yanlış yorumluyorlar. Mehdi deniyor ya, Mehdi devri, diyelim, biz bir insan olarak düşünmeyelim, insan da olabilir, olmayabilir de. Yani bir gün gelecek, müslümanlar bütün dünyaya hâkim olacak. İslâm hâkim olacak, ondan sonra da

Allah'ın lûtfettiği kadar yaşadktan sonra bu dünyanın devri bitecek, âhiret başlayacak. Yoksa, şu anlamda değildir, söylenen: müslümanlar çok zor duruma düşecek de, Mehdi gelip kurtaracak. Bu, yanlış bir yorumdur. Bu da hıristiyanlardan ve yahudilerden gelmiş yanlış bir yorumdur. Onlar öyle diyorlar. Hıristiyanlar, Hz. İsa yeniden gelip bizi kurtaracak veya yahudiler, bir gün gelecek, Davut soyundan biri gelip bizi kurtaracak, inancında olmuşlardır, zor zamanlarında.

Bizimki öyle değil. Bizimki, müslümanlar geliyecek, büyüyecek ve bütün dünyaya hâkim olacaklar ve bütün dünyaya İslâmı kabul ettirecekler. İşte o devre, Mehdi Devri denir. Hidayet Devri, yani bütün insanlığın hidayete kavuştuğu devir. Şahıs olarak anlatılır, fakat semboldür. Şahıslar belki söz konusu olacaktır, muhakkak tabii, ama esas olan İslâm düzeninin kuruluşudur.

Evet, söz bitmez, konuşsak, konuşacağımız şey çok, onun için olumsuz durumları görünce umutsuzluğa kapılmayalım. Umut her zaman vardır ve Allah'tandır. Yeter ki, direnelim ve birbirimize küçük sebeplerle uzak durmayalım ve küçük ayrılıklara kapılıp da asıl büyük birliği bozmayalım.

Hepimiz, hep birlikte, yeniden diriliş diyoruz, biz buna, İslâmın Dirilişi, tekrar ayağa kalkışı, bunun mücadelesi sürüyor, daha da sürecek ve inşaallah nesiller uyanıp, gerekli görevleri üstlenince ve birliği, esas organizasyonu, içten birbirine olan bağlılığı kurarlarsa gerçekleşecektir.

İslâma düşmanlık yapanların da zor günleri oluyor, zaman zaman fırsat doğuyor. İkinci Dünya Savaşında fırsat doğdu ama islâm dünyası onu yeterince kullanamadı. Hazır olsaydık insanlığı kurtarırdık. Fakat maalesef İslâm âlemi hazır değildi, kullanamadı. Şimdi batılılar, doğulular, toparlandılar, tekrar İslâm âlemine çullanıyorlar. Hâlbuki, zaman zaman fırsat doğuyor. Komünizm Rusya'da çöktü, Türkî cumhuriyetler dediğimiz ülkelerin hepsi bağımsız oldu. Bir gün bile kaybetmeden birleşmeleri lâzımdı. Ama bu kadar yıl geçti, hâlâ

hepsi yine küçük küçük parçalar halinde bekliyorlar ki, ya Çin gelsin, ya Rusya gelsin, kendilerini istila etsin! Ama onları da ne Türkiye uyandırıyor, ne İran, ne Pakistan. Hiç biri uyandırmıyor.

İşte böyle bir durumdayız, ama bunlar ümitsizliğe sebep olmasın. Bütün her şeyi yöneticilerden beklemeyelim. Yöneticiler dışı bir çok bakımdan bağılıdır. Bir bakıma, elleri kolları bağılıdır, çok şey yapamazlar. Onun için, onların dışında yollar aramak gerekir. Aydınlar bütün İslâm âlemine aynı fikri, aynı ideali yayarlarsa, sonunda yöneticiler de onlara uymak zorunda kalır. Fakat aydınlar ayrılıp birbirinden kopmuş ve zayıf olurlarsa, onlar yöneticileri değil, yöneticiler onları idare eder. Yöneticileri de dışarıdaki yöneticiler idare eder, kurtulmamız mümkün olmaz. Ama, aydınlar uyanıp kendi aralarında bir birlik kurarlar ve bütün İslâm âlemine yaygın bir fikir, bir ideal yayarlarsa, onun önüne ne batı geçebilir, ne doğu, ne de yöneticiler. Sonunda hepsi teslim olur.

İşte benim, bu yaşa geldim, tecrübelerimden çıkardığım sonuç budur: asla vazgeçmeyelim, bütün müslümanların birleşmesinden. Efendim, biz Avrupa'yla anlaşalım da falan filan itirazları olabilir. Bunlara asla kanmayalım. İşte Mısır da batıyla birlikte. İnsanlar idam ediliyor. Olmaz, bu anlaşmaların sonu yok. Savaş mı yapalım? Ben onu da demiyorum. Batıya da, doğuya da hakikatleri söyleyelim, fakat önce kendimiz toparlanalım ve bu idealden vazgeçmeyelim, hiçbir şekilde. Bütün müslümanlar birleşecek, tek toprağı, tek ülkesi, tek milleti olacak. Tek, adeta devleti olacak, o ayrı bir konu, ve tek medeniyeti olacak. Bu olacak, başka bir çözüm olmayacak, çünkü: olursa insanlık ve bütün dünya batacak. Benim sözüm bu.

Hepinize tekrar hayırlı bayramlar diliyorum, kurbanınızı Allah kabul etsin, Haclarınızı kabul etsin, Haclarımızı kabul etsin, Kurbanlarımızı kabul etsin, namazlarımızı kabul etsin ve birbirimize sarılıp bayramlaşmalarımızı Allah kabul etsin.

Hepinize hayırlı bayramlar, inşaallah gelecek bayramlarda daha iyi oluruz.

YÜCE DİRİLİŞ PARTİSİ

GENEL BAŞKANI

Sezai KARAKOÇ